

استانداردگذاری به هم پیوسته برای گزارشگری بنگاه

پاسخ فدراسیون بین‌المللی حسابداران به مشورته‌خواهی انجمن حسابداری اروپا رئیس محترم،

به دلیل فرصتی که برای پاسخگویی به مشورته‌خواهی خود با عنوان «استانداردگذاری به هم پیوسته برای گزارشگری بنگاه» فراهم کردید، سپاسگزارم. همانطور که در سند مشورته‌خواهی اشاره شده است، فدراسیون بین‌المللی حسابداران (IFAC) در سال ۲۰۱۹ در پاسخ به این دیدگاه رایج، موضع خود نسبت به ارتقای گزارشگری بنگاه را مشخص کرد، که وقتی پای گزارشگری بنگاه در میان باشد، کسب‌وکار به شیوه همیشگی، گزینه به حساب نمی‌آید. فدراسیون باور دارد که زیست‌بوم گزارشگری که از جریانهای کاری چندگانه و رقابتی گزارشگری تشکیل شده، به بهترین نحو به منافع بازارهای سرمایه، شرکتها یا ذینفعان آنها خدمت نمی‌کند. گزینه‌های مطرح شده در مشورته‌خواهی انجمن حسابداری اروپا^۲ برای تغییر سامانه گزارشگری بنگاه، برای پیشبرد گفتگو و کار میان ذینفعان مربوط در مسیر دستیابی به یک راه‌حل جهانی و منسجم، سودمند است.

گزارشگری بنگاه باید همه اطلاعات مربوط درباره سازمانها که سرمایه‌گذاران و بازارهای سرمایه برای تصمیم‌گیری درباره تخصیص سرمایه خود به آن نیاز دارند را ثبت کند. اطلاعات باید مربوط، اتکاپذیر و مقایسه‌پذیر باشد که بتوان برای آن معیارهای مناسب توسعه داد تا نتیجه‌گیریهای اطمینان‌بخش را تسهیل کند.

چالش این جاست که شرکتها اغلب بر یک مبنای غیریکنواخت و غیراتکاپذیر، موارد بسیار متفاوتی را افشا می‌کنند. این، هم به دلیل وجود تعداد زیادی از الزامات مربوط به حوزه‌های گزارشگری مختلف است، و هم به دلیل نبود استانداردهای دارای مقبولیت گسترده در حوزه‌های مختلف فراتر از

گزارشگری مالی. نتیجه، کیفیت متغیر و نبود مقایسه‌پذیری است که منجر به هزینه و ناکارآمدی بیشتر تخصیص سرمایه، هم برای شرکتها و هم برای سرمایه‌گذاران، می‌شود. توازن، هماهنگی، همگرایی و ازهم‌گسیخته‌نبودن (با هدایت مراجع انتظام‌بخشی یا جور دیگر) هدف نهایی است.

هیئت از پیشنهاد یک ساختار جهانی گزارشگری بر مبنای یک رویکرد یکپارچه و به هم پیوسته که در همه سطوح ساختار حاکم باشد، حمایت می‌کند. اگرچه هیئت رویکرد ۴ را برای ساختار جهانی گزارشگری ترجیح می‌دهد، اما به ضرورت، این یک راه‌حل کامل نیست. یک هیئت جداگانه استانداردهای بین‌المللی گزارشگری غیرمالی برای تهیه استانداردها با چالشهای زیادی روبرو خواهد شد.

برای ساده‌سازی یک رویکرد یکپارچه، نیاز ضروری به یک زبان و فرهنگ واژگان مشترک وجود دارد. استفاده از عبارات گزارشگری «مالی» و «غیرمالی»، یک تفکیک مصنوعی اطلاعات است که همیشه در درک مسیرهای ممکن برای عبور به سمت جلو، برای ارتقای سامانه گزارشگری بنگاه، سودمند نیست.^۳

گزارشگری و افشا برای سرمایه‌گذاران و فراهم‌کنندگان سرمایه باید اطلاعات بااهمیت مالی ارائه کند که سه دیدگاه به هم متصل خلق ارزش را پوشش دهد: گزارشگری مالی سنتی، محرکهای خلق ارزش (بازار مطلع و ارزش ذاتی)، و آثار گسترده‌تر که ارزش اجتماعی را نمایش می‌دهد. چنین عوامل و اطلاعاتی دربرگیرنده مواردی است که در حال حاضر شرکت و سرمایه‌گذاران هر دو، به آنها توجه دارند، و پیش‌بینی می‌کنند که برای عملکرد و ریسک و آثار مالی، بااهمیت باشد، و پیامدهایی که به احتمال، برای خلق ارزش در طول زمان مربوط است. مفهوم پیوستگی در گزارشگری باید بر اساس یکپارچه‌سازی

به‌وسیله آنها به تصویب رسیده و زیر نظارت این موسسه‌ها باشد. برای مثال، ترکیب هیئت نظارت که بر بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی نظارت می‌کند، شامل نمایندگان از مراجع انتظام‌بخشی بورسهای اوراق بهادار و همچنین کمیسیون اروپاست. کمیته بازل به‌عنوان ناظر عمل می‌کند. انواع دیگری از نهادهای دارای منافع عمومی می‌توانند نظارت مربوط به اطلاعات غیرمالی را ارتقا دهند.

مراجع انتظام‌بخشی نیاز به اجرای یک رویکرد و استانداردهای جهانی دارد تا اطمینان پیدا کند که آنها به‌طور یکنواخت در سراسر حوزه‌های گزارشگری پذیرفته شده و به‌کارگرفته می‌شوند.

پیشنهاد ۲: به یک چارچوب مفهومی برای گزارشگری بنگاه نیاز داریم که همه اطلاعات مربوط را پوشش دهد، که به خلق ارزش مربوط است و پیامدی که اتصال به گزارشگری مالی را امکان‌پذیر می‌سازد.

یک چارچوب گزارشگری مفهومی مورد توافق گسترده مورد نیاز است، که به‌وسیله یک طبقه‌بندی و دانشنامه اطلاعات پشتیبانی شود. این چارچوب یک فرهنگ واژگان استاندارد فراهم می‌کند که به هماهنگی و هدایت استاندارددگذاری و توسعه مقررات و الزامات ملی و بین‌المللی کمک می‌کند. همچنین یک بنیان سودمند برای دیجیتال‌سازی گزارشگری و افشا فراهم می‌کند. این چارچوب مفهومی، اصول و مفاهیم مهمی درباره «چگونه گزارش کنیم» با توجه به دامنه، مفهوم و ارایه، فراهم می‌کند. این، مبنایی است برای «چه چیز را گزارش کنیم»، که به‌وسیله استانداردها فراهم می‌شود. معیارها و اندازه‌گیریهایی استاندارد به خودی خود ناکافی هستند، به‌ویژه اگر در حال رقابت با چارچوبهای مفهومی کم‌دامنه‌ای باشند که از گروه‌های دیگری از معیارها پشتیبانی می‌کنند.

رویکردی برای گزارشگری بنگاه که از نظر مفهومی قدرتمند و مربوط باشد، به آگاهی دادن درباره تربیبات و فعالیتهای مناسب و شدنی استاندارددگذاری کمک می‌کند. یک چارچوب مفهومی مورد توافق گسترده، زبان و مفاهیم مهم گزارشگری، الزامات اطلاعات، اهمیت و اصول گزارشگری را روشن می‌کند.

چارچوب مفهومی باید در شرایط مطلوب، مفاهیم و اصول

این دیدگاه‌های خلق ارزش بنا شود، به‌جای این‌که اطلاعات «غیرمالی» را به‌تنهایی در نظر بگیرد؛ از این رو فدراسیون رویکرد ۴ را به رویکرد ۳ ترجیح می‌دهد. تمرکز تلاش‌ها در جهت نظارت و استانداردهای جهانی باید بر خلق ارزش و اهمیت مالی باشد، جایی که عوامل بیرونی و فعالیتهای کسب‌وکار دارای پیامدهای مالی و ریسک کنونی یا ممکن هستند. بنابراین، همه اطلاعاتی که به اهمیت مالی مربوط هستند باید هم‌تراز با اطلاعات گزارشگری مالی، سطح دقت بالایی داشته باشند.

پیشنهادهای هیئت برای پیشبردگفتمان درباره استاندارددگذاری برای گزارشگری بنگاه اینجا بیان شده است. پس از این، هیئت در انتظار ادامه تعامل با شما و دیگر ذینفعان مهم است.

مدیر اجرایی ارشد فدراسیون بین‌المللی حسابداران

پیشنهادها

پیشنهاد ۱: رویکرد جهانی به استاندارددگذاری بین‌المللی، راه‌حل بهینه است.

فدراسیون بین‌المللی حسابداران به‌شدت از یک رویکرد جهانی، در مقابل رویکرد منطقه‌ای یا محلی به استاندارددگذاری «غیرمالی» حمایت می‌کند، از جمله فرایند تدوین یک چارچوب مفهومی و استانداردها، به همان دلایلی که استانداردهای بین‌المللی برای بلوغ گزارشگری مالی ضروری بودند. رویکرد منطقه‌ای یا محلی در نهایت منجر به ناکارآمدی و هزینه‌های افزوده، هم برای شرکت و هم سرمایه‌گذاران می‌شود و ممکن است بازسازی آن در سطح بین‌المللی چالش‌برانگیز باشد.

هیئت موافق است که نظارت جهانی به‌شکل یک «بنیاد گزارشگری بنگاه» نیاز است، تا گزارشگری مربوط به بازارهای سرمایه و اهمیت مالی انجام شود، تا تصمیم‌های مربوط به تخصیص منابع در بازارهای مالی به‌سوی خلق ارزش پایدار، بیشتر ممکن شود.^۴

یک نهاد نظارتی بین‌المللی دارای حمایت و تامین مالی گسترده، قانونی و حافظ منافع عمومی، باید هم مسئولیت فعالیتهای مربوط به چارچوب مفهومی و هم استاندارددگذاری را بر عهده داشته باشد. این نهاد باید اختیارات خود را از موسسه‌های چندجانبه مربوط کسب کرده، ارکان راهبردی‌اش

بین‌المللی گزارشگری یکپارچه، در این زمینه که برای دستیابی چارچوب به این هدف، کدام نیازها باید تغییر کنند. امیدواریم که شورای بین‌المللی گزارشگری یکپارچه به‌طور مشخص به این موضوع بپردازد که نیازهای چارچوب چگونه باید تغییر کنند تا در چارچوب مفهومی متصل فراگیر جای بگیرند.

پیشنهاد ۴: باید در مورد بهترین رویکرد برای دستیابی به نظارت جهانی توافق شود.

بدون گفتگوی چندجانبه بیشتر، اکنون روشن نیست که کدام راه‌حل برای ایجاد یک نهاد نظارت جهانی بر استانداردهای بین‌المللی، بهترین است.

۱- گسترش دامنه بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، تا نظارتش را بر دیگر جنبه‌های گزارشگری مربوط به بازارهای سرمایه گسترش دهد؛ با توجه به این‌که بنیاد در حال حاضر تاسیس شده و حمایت گسترده‌ای دارد، این ممکن است یک راه به‌نسبت سریع برای تهیه استانداردها در حوزه‌های گسترده‌تر گزارشگری مربوط به خلق ارزش باشد. با وجود این، تلاش، تامین مالی و اقدام درخور توجهی که برای انجام این کار موردنیاز است را نباید دست‌کم گرفت. هرگونه توسعه در مأموریت بنیاد نباید تلاشها برای ارتقای گزارشگری مالی را منحرف کند.

تا آن‌جا که به گزارشگری مالی مربوط می‌شود، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری^۷ یک استانداردگذار قانونی و برحق است. اطلاعات درباره عملکرد مالی ممکن در آینده که هنوز در صورتهای مالی در نظر گرفته نشده است، اکنون در دامنه منافع کنونی هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری است و الزامات درون استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی شاید پیش از این بعضی عوامل محیطی، اجتماعی، و راهبری و عوامل گسترده‌تر پایداری را در نظر گرفته باشد.^۸

به جنبه‌های مربوط از گزارشگری مالی گسترده‌تر که به خلق ارزش مربوط می‌شود نیز در پروژه گزارش تفسیری مدیریت که بخشی از برنامه کار هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری است، پرداخته شده است. این تلاشها همراه با پیشرفت‌ها در چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه، ممکن است تسریع شود تا چگونگی گزارش این اطلاعات در گزارشهای مدیریت مانند گفتگو و تحلیل مدیریت را ارتقا دهد. ارتباط

مهم دیگر استانداردها، چارچوبها و پیشنهادهاى داوطلبانه شامل پیشنهادهاى کارگروه موارد افشای مالی مربوط به آب‌وهوا^۵ در زمینه موارد افشای مالی مربوط به آب‌وهوا را گردهم آورده و هماهنگ کند و همچنین چارچوبهای مفهومی کنونی برای گزارشگری مالی مطابق با استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی یا اصول پذیرفته‌شده حسابداری آمریکا را در نظر بگیرد.

پیشنهاد ۳: چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه نقطه شروع برای چنین چارچوب مفهومی است، با فرض به این که تنها چارچوب جامع گزارشگری است.

فدراسیون بین‌المللی حسابداران از ایجاد شورای بین‌المللی گزارشگری یکپارچه^۶ حمایت و به تاسیس آن کمک کرد، تا یک چارچوب جامع و فراگیر توسعه دهد، که مبنایی برای اطلاعات توضیحی و معیارهایی باشد که سازمانها را در اطلاع‌رسانی اثربخش‌تر توانایی خود برای خلق ارزش در طول زمان در میان همه سرمایه‌های مربوط، توانمند می‌سازد. طی دهه گذشته، گزارشگری یکپارچه اقدامی موفق با تمرکز بر تهیه‌کننده، برای تسهیل یک رویکرد جامع گزارشگری بنگاه بوده است، که گزارشگری را به راهبری بنگاه و مدیریت وصل می‌کند. تمرکز آن بر سرمایه‌های چندگانه (که همه جنبه‌های خلق ارزش را پوشش می‌دهد)، اتصال اطلاعات، و خلق ارزش مربوط به راهبری، راهبرد و مدل کسب‌وکار، مفاهیم مهمی هستند که باید در چارچوب مفهومی جامع گزارشگری بنگاه در آینده ادغام شوند.

چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه باید به‌عنوان ادغام‌کننده همه جنبه‌های خلق ارزش در نظر گرفته شود که نماینده عواملی هستند که تاثیر بااهمیتی بر جریانهای نقد آینده، و بنابراین بر ارزش بازار و ارزش ذاتی می‌گذارند. همچنین این رویکرد باید با روشنی بیشتر، آثار مثبت و منفی بر جامعه و محیط را ادغام کند که انتظار نمی‌رود در کوتاه‌مدت بر عملکرد مالی اثر بگذارند، اما برای هدف، اعتبار و جواز فعالیت بنگاه در سطح گسترده‌تر مربوط هستند، با این دیدگاه که این آثار گسترده‌تر، می‌توانند در نهایت آثار مالی بااهمیت داشته باشند. بازنگری عمومی کنونی از چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه، فرصتی است برای فراهم کردن درونداد برای شورای

اختیاری از نظر تعریف اصول، مباحث و دامنه گزارشگری، متفاوت هستند. مسائل وقتی پیچیده‌تر می‌شود که الزامات گزارشگری اجباری بین مراجع انتظام‌بخشی ملی و منطقه‌ای و بورسهای اوراق بهادار به‌میزان درخور توجهی فرق می‌کند. بنابراین، همان‌گونه که در نقطه‌نظر هیئت درباره سند «ارتقای گزارشگری بنگاه» عنوان شد، نیاز فوری به اطلاعات مربوط، اتکاپذیر و مقایسه‌پذیر وجود دارد که بر مبنای یک مجموعه مشترک از استانداردها فراهم شده باشد، که نسبت به اطلاعات اعتماد ایجاد کند و مبنایی قدرتمندتر برای حسابرسی و اطمینان‌بخشی فراهم سازد.^۹

با وجود این‌که هیئت رویکرد شماره ۴ در مشورتخواهی را ترجیح می‌دهد، ممکن است یک رویکرد چندبخشی نسبت به تدوین استانداردها و معیارهای استاندارد شده در حوزه‌ها و بخشهای موضوعی مشخص نیاز باشد^{۱۰} و از طریق شراکتهای دوجانبه یا دیگر شراکتهای و توافقها به‌کار گرفته شود- شامل درون‌داد سرمایه‌گذار و ذینفع مربوط، با تمرکز نوسازی شده و رویکرد آزاداندیش نسبت به همکاری، هماهنگی و تلفیق از طرف همه طرفهای درگیر، تا به بهترین نحو به منافع عمومی خدمت شود.

ابتکار گزارشگری جهانی، و هیئت استانداردهای حسابداری پایداری^{۱۱}، از میان دیگر نهادهای درون و بیرون گفتمان گزارشگری بنگاه، دارای تجربه فراگیر در توسعه استانداردها برای پایداری و اطلاعات محیطی، اجتماعی، و راهبردی، از طریق فرایند انجام کار است که ذینفعان مهم را دربر می‌گیرد و در میان سازمانهای تاسیس شده مختلف قرار دارند که می‌توانند از تلاشها برای توسعه استانداردهای دارای مقبولیت جهانی در این حوزه‌ها حمایت کنند. می‌توان از تجربه و منابع این سازمانهای مختلف استفاده کرد تا اطمینان پیدا کنیم که در حوزه‌های موضوعی مختلف، این امکان وجود دارد که از نهادهای فعال موجود استفاده کنیم.

هرگونه تلاش برای توسعه استانداردها در حوزه‌های موضوعی مختلف باید زیر نظارت یک نهاد جهانی انجام شود تا اطمینان پیدا کنیم که هماهنگی و اتصال در چارچوب مفهومی وجود دارد. در طول زمان، ممکن است این امکان فراهم شود که به یک هیئت جداگانه استانداردهای گزارشگری

بین صورتهای مالی و گزارش مدیریت مهم است و باید تمرکز بیشتری بر یکپارچه کردن حسابداری و اطلاعات مالی با اطلاعات آینده‌نگرتر در گزارشگری مدیریت اعمال شود. افزون بر این، گزارش تفسیری مدیریت باید یک درون‌داد مهم دیگر برای توسعه یک چارچوب مفهومی متصل فراهم کند.

۲- یک نهاد موجود یا کاملاً جدید و مجموعه‌ای از ساختارها، زیر ضمانت موسسه‌های چندجانبه تاسیس می‌شود: برای مثال، شورای بین‌المللی گزارشگری یکپارچه می‌تواند نقش خود را گسترش دهد تا ساختارهایی تهیه کند که نظارت و هماهنگی را برای سامانه گزارشگری بنگاه فراهم کند. شورا باید ساختارها، فرایندها و تامین مالی قانونی برای استانداردگذاری بین‌المللی در زمینه انواع سرمایه‌های غیرمالی را توسعه دهد. این گزینه نیاز به حمایت گسترده و متعهدانه دارد.

فدراسیون بین‌المللی حسابداران تمایل دارد در گفتگوها برای توسعه راه‌حلهای مانا در آینده شرکت کند. سه ملاحظه مهم در مورد بهترین نقشه راه روبه‌جلو، موارد زیر خواهد بود:

- پیدا کردن اطمینان از این‌که منافع عمومی، بخش مهمی از ماموریت نهاد نظارت جهانی است،
- اقدام سریعتر برای پرهیز از شکاف بیشتر،
- دستیابی به ترتیبات راهبری و تامین مالی که به‌طور گسترده مورد توافق و حمایت باشند.

پیشنهاد ۵: هیئت استانداردهای بین‌المللی گزارشگری غیرمالی، نیاز به درگیر شدن و حمایت دیگران دارد.

هیئت قانع نشده است که یک استانداردگذار می‌تواند به استانداردهایی در همه حوزه‌های موردنیاز دست یابد، دست‌کم در کوتاه‌مدت. شکافهایی بین استانداردهای مربوط به طبقه‌های مختلف اطلاعات وجود دارد که به‌طور عادی به‌وسیله سرمایه‌گذاران و دیگر ذینفعان استفاده می‌شوند، از جمله گزارشگری پایداری، محیطی، اجتماعی و راهبری، کمی‌کردن و ارزشگذاری پیامدها، و داراییهای نامشهود و فکری.

توجه کنونی معطوف به پایداری، عوامل محیطی، اجتماعی و راهبری و آب‌وهوا است، زیرا بسیاری از ریسکهای درازمدت برای خلق ارزش، به این عوامل مربوط می‌شود. در این حوزه‌ها در حال حاضر هیچ نهاد جداگانه‌ای وجود ندارد که همه اطلاعات مربوط را پوشش دهد، و چارچوبها و استانداردهای

2- Accountancy Europe

۳- فدراسیون بین‌المللی حسابداران استفاده از این عبارتها در مشورتخواهی را ارجاع به این موارد تفسیر می‌کند: (۱) گزارشگری مالی سنتی (مطابق با استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی یا اصول پذیرفته‌شده حسابداری ایالات متحد) و (۲) همه دیگر شکل‌های معیارها یا موارد افشای توضیحی مطابق با ابتکار جهانی گزارشگری (GRI)، هیئت استانداردهای حسابداری پایداری (SASB)، هیئت استانداردهای افشای آب‌وهوا (CDSB)، شبکه جهانی گزارشگری کسب‌وکار (WICI) یا استانداردها یا چارچوب‌های سایر نهادها در زمینه گزارشگری بنگاه.

۴- در طرفداری از یک راه‌حل جهانی، باید این را نیز بپذیریم که گزارشگری مالی به‌صورت گسترده‌ای تابع مقبولیت استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRS) و اصول پذیرفته‌شده حسابداری امریکاست. این استانداردها منجر به سطح بالاتری از مقایسه‌پذیری بین اطلاعات مالی شده‌اند، اما به‌طور کامل با هم تلفیق نشده‌اند و نیاز به تلاش‌های مداوم از طرف دو «مجموعه» (استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی و اصول پذیرفته‌شده حسابداری امریکا) دارد، تا از تنوع منطقه‌ای در گزارشگری مالی پرهیز شود.

5- TaskForce on Climate-Related Financial Disclosures (TCFD)

6- International Integrated Reporting Council (IIRC)

7- International Accounting Standards Board (IASB)

۸- برای مثال، مقاله نیک اندرسون (Nick Anderson) عضو هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری را مطالعه کنید که می‌گوید چگونه رویکرد بر مبنای اصول استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی به این معناست که به‌وسیله الزامات کنونی به تغییرات آب‌وهوایی و دیگر ریسک‌های نوپدید پرداخته شده‌است، اگرچه چنین ریسک‌هایی به‌روشنی ارجاع داده نشده‌اند.

۹- مشورتخواهی عمومی هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری و اطمینان‌بخشی درباره رهنمود پیشنهادی با عنوان «اطمینان‌بخشی گزارشگری مستقل گسترش یافته»، به‌کارگیری یکنواخت و باکیفیت استاندارد بین‌المللی خدمات اطمینان‌بخشی ۳۰۰۰ (ISAE 3000) (تجدیدنظرشده) با عنوان «خدمات اطمینان‌بخشی غیر از حسابرسی یا بررسی‌های اجمالی اطلاعات مالی تاریخی» را ترویج می‌کند.

۱۰- هیئت استانداردهای حسابداری پایداری، معیارهای مخصوص صنعت را برای به‌حساب‌گرفتن خطرات و فرصت‌های بااهمیت مالی تعریف می‌کند. رویکرد آنها می‌گوید که تعریف یک مجموعه از معیارهای استانداردشده در سطح بازار بین صنایع، چالش برانگیز است.

11- Sustainability Accounting Standards Board (SASB)

12- Value Balancing Alliance

13- Impact Management Project

14- European Single Electronic Format

منبع:

Response to Consultation **Interconnected Standard Setting for Corporate Reporting**, IFAC, March 2020

غیرمالی نقل مکان کنیم.

پیشنهاد ۶: نوآوری در نیازهای گزارشگری باید شکوفای شود تا از مربوط بودن آن در آینده اطمینان پیدا کنیم.

نوآوری در گزارشگری همچنان اهمیت خواهد داشت و باید با رهبری فکر و پژوهش از طرف جوامع مختلف شامل بنگاه و سرمایه‌گذار حمایت شود. برای مثال، چندین نوآوری مختلف بر پیشرفت تفکر درباره اندازه‌گیری و ارزشیابی پیامد تمرکز دارند، از جمله **پیمان توازن ارزشی**^{۲۱}، و **پروژه مدیریت پیامد**^{۲۲}.

فعالیت نوآوری نیاز به شکوفاشدن درون یا بیرون یک ساختار استانداردگذاری دارد. سازمان‌های مختلف می‌توانند با توصیه و تخصص خود به نهاد نظارت جهانی و فعالیتهای استانداردگذاری مربوط کمک کرده و همچنین اشخاصی مانند مدیران، مدیران اجرایی ارشد، مدیران مالی ارشد، سرمایه‌گذاران و متخصصان پایداری را درگیر سازند و حمایت کنند. درونداد از طرف سرمایه‌گذاران درباره این که چه اطلاعاتی از دیدگاه اهمیت، مهمترین است نیز اهمیت دارد. پژوهش مستمر درباره پایداری، عوامل محیطی، اجتماعی و راهبری و پیامد ممکن است درک و آموزش را بهبود بخشد، به‌ویژه در میان شرکتهای سرمایه‌گذاران، مراجع انتظام‌بخشی و دیگران. دیجیتالی شدن نیز به‌طور اساسی در حال متحول کردن گزارشگری برای شرکتهای استفاده‌کنندگان است.

استانداردهای داده مانند **شکل‌بندی الکترونیکی واحد در اروپا**^{۲۳}، امکان ارایه گزارش‌های سالانه در شکل‌بندی‌هایی که قابل خواندن به‌وسیله ماشین است را فراهم می‌کند. توسعه استانداردهای داده و دانشنامه‌ها در زمینه حوزه‌های موضوعی مختلف، همچنان اجازه متمرکزکردن داده در شکل‌بندی‌های داده‌ای باز، به‌منظور افزایش مقایسه‌پذیری را می‌دهد. این امر به شرکتهای سرمایه‌گذاران از طریق صرفه‌جویی در هزینه، سرعت بیشتر، اتکاپذیری و دقت، سود می‌رساند. فرایند استانداردگذاری می‌تواند کمک کند تا اطمینان پیدا کنیم که شاخصها و معیارهای کمی به‌طور یکنواخت درون یک سامانه ساختاریافته طبقه‌بندی تعریف شده‌اند.

پانوشتها:

1- International Federation of Accountants (IFAC)